

TASUJA

JUHATUSE JA ÜHISKONDLIKE ORGANISATSIOONIDE INFOLEHT

NR. 4

AUGUST 1989

KUIDAS EDASI?

PIKA SAMMU ON MEIE Eesti astunud oma taotlustes IME suunas. Ütleksin, et eesti rahvas on vabanenud nagu poolest pingest, kui Moskvas kinnitati Eesti isemajandamise programm. Teine pool pinget — kuidas IME rakendada kõige sobivamas suunas — siiski jääb.

Kõigepealt, et süveneda probleemidesse, kuidas edasi?, on tarvis selgust, kuhu me jõuda tahame.

Võttes arvesse välisriikide kogemusi, võib väita, et ilmselt ei kao täielikult suurtootmine, kuigi iseenesest see sõna «suurtootmine» ei sobi tänapäeva ühiskonda. Selle sõna taga peitub 49 aastat kestnud võitlus inimese ja looduse vahel — tootmine iga hinna eest ja veel palju ebameeldivusi, mille tagajärjed on meile kõigile praegu tunda.

MAAELU JA -TÖÖ EI OLE kunagi olnud kergete killast, inimesed kaotavad tunduvalt kiiremini töövõime kui linnarahvas, suured probleemid on olnud teeninduse ja arstiabiga jpm. Kolhoosi ajaloo «40 viljaka» tööaasta tänutäheks on nüüd tühjad poeletid. On välja kujunenud rahuliku revolutsiooni situatsioon, kus valitsev klass (nimetaksin siin NLKP osa, kes on võtnud endale juhtiva positsiooni) ei saa ja töölisklass ei taha elada vana viisi. Kurb on kogu situatsioon see, et meie väike Eesti on selles põhjalangenud majandussüsteemis suutnud tõestada, et hea töö ja kõrge kultuuriga saab ka normaalselt elada. Kuidas muidu mõista suuri erinevusi piima ja liha kokkuostuhindades naaberriikidega. Ei, siin ei ole

vaja lappida auklikku majandussüsteemi, sest peagi võib augu kõrvalt uuesti rebeneda. Siin on vaja luua uus majanduse alus. Ja IME annab selleks jõudu.

Ette rutates ja andes lühivastuse küsimusele «kuidas edasi?», arvan majandusjuhina, et peaesmärk ei peaks meil olema paksu rahakotiga suurmajand, vaid üldise heaolu kasv, et meil ei puuduks poeletidelt ihaldatud kaubad, et inimesed oleksid ise rahul oma töötulemuste ja tasuga. Seda kõike saavutada on muidugi omajagu keeruline, kuid ei tule kõne alla enne, kui analüüsitud eelnenud ja mementiolukord. Võib-olla mõnele jääb mulje, et juhatus käib koos formaalselt ja mõeldakse välja igasugu tootmist piiravaid seadusi. Jah, praegusel ajal on hädavajalik arvamide mitmekesisus ja järjest arenev demokraatia on küllalt vaevarikas. Oleme püüdnud vältida selliseid otsuseid, mille puhul on ette teada nende täitmise läbikukkumine. Kuid sellest olenemata võib ette tulla, et otsustaja ei ole mingis küsimuses kompetentne ja avaldab oma arvamusel mõne teise positsiooni pealt. Demokraatia täiuslikkus on võimalik vaid enam-vähem arukate inimeste korral. Kuid kes meist kurdab mõistuse üle? Siit tekibki esimene konflikt juhtkonna ja töötaja vahel. Siiani püstitatud loosung, et kõik on võrdsed, ei ole minu arvates küll õige. Tuleb endale tunnistada, et on meist paremaid. Kui kõik oleksid võrdsed, siis milleks on vaja päevast päeva rääkida, et rooli taha ei istuta alkohoolijoo- bes, et autosid, traktoreid jms. võib isiklikuks otstarbeks kasutada teatud reegleid arvestamata, et väga näotu on kolhoosi laudast viia koju jõusööta, heina, et sõidulehtedele ei tohi teha juurdekirjutusi jne.

KOLHOOSI PÕHIKIRJA ja

sisekorda peaks teadma iga kolhoosnik. Paraku elame üheskoos väga erineva töösuhetumisega inimestega ning tihti saavad ausa töö tegijad pügada. On ilmselge, et üleliidulised normatiivaktid on moraalselt vananenud ja ei sobi alati meie tingimustes, kuid nende reguleerimine osutub võimalikuks vaid siis, kui me usaldame üksteist ja ausalt fikseerime oma tehtud töö. Pideva kontrolli ja kupjamentaliteedi ülesandeid ei peaks täitma ükski spetsialist, seda enam peaspetsialist. Kolhoosnikega aru pidades aga selgub, et ollakse äraootaval seisukohal, oodatakse pakutavat. Sedasi on hea küll, saab kuidagi ära teha kolhoosi ja oma koduse töö. Kuid sedasi pole edasiminekut. Arvan nii, et see saab toimuda vaid siis, kui tootmisvahendid on tootja käes. Kui kolhoosi vara kuulub kolhoosnikele, kelle oma ta siis on? 40 kolhoosiaastat N. Liidu uimases paradiisis on viinud meid kindlustunde kadumiseni ja igal töötajal on raske püstitada oma eesmärke.

Me ei tohi karta kõrgeid palkasid suure töö eest, me peame kartma madalat töövõiljakust. Võimalusi saada rahuldust oma tööst on väga mitmeid, nendest räägiks edaspidi.

ÜHEKS KONFLIKTSEKS SITUATSIOONIKS pean majandis lünklikku juhtimisstruktuuri. Peaspetsialistidega nõu pidades peetakse arengupiduriks tervikliku meeskonna puudumist. See probleem on vaevanud peaaegu et kõiki majandeid pikemat aega. Tahtmatult tekib küsimus, milline meeskond: kas peaspetsialistide koosseis, juhatus, volinikud või kogunisti üldkoosolek? Onneks on möödas need ajad, kui majandajad peaspetsialistid käisid ATKs aru andmas oma aasta töötulemustest. Sellisel puhul jäi hoopis puudutamata osa juhatusel liikmeid. Kuid otsu-

seid võetakse vastu põhiliselt juhatuses. Seega taolise segavastutuse puhul ei saagi paremat loota. Peaspetsialistid, kes sisuliselt peaksid esmajärjekorras tegelema perspektiivsusprobleemidega, on hõivatud operatiivsete olukordadega ja kõigeks muuks jääb suhteliselt vähe aega. Pisiprobleemid on aga momentil möödapääsmatud, sest usalduse puudumise pärast oleme harjunud kontrollima, tagant torkima, varustama.

Andestagu lugeja mulle, et oma endise ameti tõttu väljendan oma järgmisi mõtteid retsepti vormis, aga perspektiivsete asjade otsustamisel pean tarvilikuks mõningaid momente. Probleemi püstitamisel peaks iga otsustaja, olgu ta siis juhatusel liige, peaspetsialist või lihtsalt hea nõuandja, arvestama:

— milline oli situatsioon enne, selle kõik positiivsed ja negatiivsed momendid

— milline on olukord praegu

— mida konkreetset tahame saavutada

— mida selleks peab tegema. Iga idee puhul peaks selle väljapakkuja tõestama, et see on hea idee ning ära näitama, kuidas sellega on seotud areng. Väga oluline on analüüs, kuidas pakutav idee on seotud teiste elualadega, kas ta mitte ei hakka pidurdama teiste arengut.

Eduka koostöö põhialuseks on teiste arvestamine ja toonitan veel kord — ausus.

NÜÜD SIIS NENDE PROBLEEMIDE JUURDE, kuidas kasutada olemasolevaid võimalusi. Suurtootmine on suuremal või vähemal määral, olenevalt tootmisharust, enast ammendanud. Nagu eelpool mainisin, ei ole heaoluks tarvilik vaid majandi rahaline jõukus. Majandi üks ülesannetest tootmise kõrval on tähtsate probleemide lahendamine, eriti olme- ja kultuurisfääris.

(Järg 4. lk.)

«Tasuja» kolhoosi Ed. Bornõhe nim. ajakirjanduspreemia 1988. a. laureaati «Ühistöö» ajakirjanik Tiia Truu.

Mõtteid valdadest

Viimastel kuudel on rohkem räägitud kohalike võimuorganite reformist ning külanõukogu ja rajooni ümbernimetamisest vallaks ja maakonnaks.

Kohalikud võimuorganid on teinud läbi pika ajaloolise arengu. Siinsed eesti talupojad pääsesid arutama mõningal määral oma igapäevase elu probleeme 1803. aastast, kui asutati vallakohtud. 1826. aastast moodustati vallavalitsused, mis järk-järgult said suurema tähtsuse talupoegade igapäevases elus. 19. sajandil kujunes välja süsteem, mille järgi jäid täielikult valla pädevusse koolide rajamine ja ülalpidamine, kes polnud võimelised end mingil põhjusel tööga toitma ja teisi küsimusi. Kuna igas mõisas oli oma vald, siis vallavalitsusel tuli tegelda tõesti rangelt kohalike probleemidega. Tänapäevaks aga oleme jõudnud sinnamaale, et meil ei olegi rangelt võttes niisugust konstitutsioonilist organit, kes lahendaks kohalike küsimusi. Külanõukogu on kasvanud liialt suureks ja teiseks, mis veelgi olulisem, ei olegi probleemi, mida külanõukogu oleks pädev iseseisvalt lahendada. Kohalike probleemidega tegeleb nüüd esmajoones majand, eriti, kui läheb vaja raha. Ja näib, et nii jääb ka tulevikus, kui praegune külanõukogu praeguses suuruses nimetatakse vallaks ja vallale antakse praegusi rajooniorganite ülesandeid ning õigusi. Arusaadavalt toob see otsustamisõigusi rahvale lähemale, kuid teiselt poolt jääb vald ikkagi «kõrgemal-seisvaks» organiks. Ühtlasi

tuleb vallal kehtestada tihedad, ilmselt ka finantsilised sidemed aleviga, sest alevis on tervishoid, kaubandus, keskkaridus... See paratamatu seos põhjustas isegi ettepaneku liita alev ja külanõukogu üheks vallaks. Kuid üldist heakskiitu see plaan ei leidnud. Valgu rahvas oli seisukohal, et sel juhul tuleb taastada kunagine Velise vald...

Algselt oli praeguse «Tasuja» territooriumil 4 valda. 1892 liitusid need üheks Haimre vallaks. Nüüdsest «Tasujast» oli see suurem: Haimre valla piiridesse kuulusid veel Kinnita, Sulu, Haimre-Jõeääre, Kaguvere, praegune Märjamaa kolhoosi keskus ning märgatav osa Märjamaa alevist. Haimre vald eksisteeris 1939. aastani — liitumiseni Märjamaa vallaga.

Haimre valla keskus oli algul Kasti koolimajas (rahvamajas); hiljem, Eesti Vabariigi ajal, Haimres nn. vallamajas (nüüd — õpetajate maja). Haimre valla perioodi iseloomustab küllaltki aktiivne ja resultatiivne tegutsemine. Näiteks valla ettevõtmisel ja valla rahadega ehitati uus Haimre koolimaja, uuendati Moodra ja Jaaniveski sillad, abi osutati ka Kasti koolimaja ümberehitamisele rahvamajaks.

Küllaltki tagasihoidlik oli töötajate arv vallavalitsuses: täiskohaga töötas vaid valla sekretär. Vallavanem oli palgal kaks päeva nädalas... Kuid olla valitud vallavalitsusse oli auasi ning valimisvõistlus rahvast haarav ning äge...

MEINHARD UUSTALU

Fotol: Haimre valla volikogu 1935. a. Vasakult kolmas vallavanem Villem Zimmermann (Laine) Orgita Põrjakalt.

AASTAST AASTASSE

4.

1971

Planeerides taimekasvatuse arengut, pöörati tähelepanu rohumaade külvikordadele, väetusturba komposteerimisele, kompleksset mehhaniseeritud töögruppide loomisele. Selle aasta töötulemused põllul olid head: teravili ja kartul andsid rekordilise saagi. Katsetati senaazi valmistamist, Söödaks õnnestus koristada kogu suvevilja põhk. Kanalates lõpetati munade tootmine ning mindi üle broilerikasvatusele. Kolhoosis oli 2 tulekahju; Haimres hävis endise vallamaja katus, keskus — sigala. Üleliidulisel tõuaretuse konkursil sai «Tasuja» II preemia. Peazootehniku kohalt lahkus Endel Laidoner. Teravili 29,2 ts/ha, kartul 210 ts/ha, piima 4239 kg lehma kohta.

1972

Koresõötade tootmises muutus põhiliseks kuivsilu. Kartulivõtmisel kasutati 3 kombaini. Suvel leiti kartulipõldudelt koloradao mardikat. Teraviljade koristuse aeg oli sademeterikas: kasutada tuli lintkombaini, 85 ha rohtunud viljapõlde koristati siloks. Võeti kasutusele 18korterilise elamu, aasta lõpuks valmis veel 8 korteriga maja ning keskuse suurfarmi esimene järk. Viimasele objektile oli suvel töötanud üliõpilasmalev. «Tasuja» kolhoosi nimi kanti vabariiklikusse auruamatusse. Üheksale kolhoosnikule anti teenelise kolhoosniku aunimetus, esimene neist oli Rudolf Marrandi, kes sai nimetuse posthuumselt. Kustas Lundi autasustati Lenini ordeniga. Peazootehnikuna asus tööle Viktor Sartakov. Teravili 15,4 ts/ha, piim 4037 kg lehma kohta.

1973

Likvideeriti kompleksbrigadid. Taimekasvatuses rakendati ülekolhoosilist gruppitööd. Kuid selline töökorraldus ei õigustanud end ning augustis taastati taimekasvatuse brigadid: septembris 2, aasta lõpuks tänaseni säilinud 3 brigadi-osakonda. Kevad ja suvi olid põllutöödeks soodsad, kuid sademete väheus kahjustas teraviljasaaki. Pressitud heina varüti 1160 t. Keskuse uue lehmalauda kasutuselevõtmisega jäid Orgita ja Liiva laudad noorloomadele. «Tasuja» müüs Ivanovo oblastisse 80 t söödapõhku. Alustati pingeliste tööde ajaks igapäevast tööliste vedu Tallinnast või Pärnust («turubarblased»). Kustas

Lund võttis osa rahvusvahelistest künnivõistlustest Saksa DVs — individuaalne arvustus andis talle pronksmedali, kuulumine esikohale tulnud NSVL võistkonda — kulla. Teravili — 16,9 ts/ha, piim 4126 kg lehma kohta.

1974

Teraviljakülvi alustati 16. aprillil; samal päeval hävis tules keskuse hobusetall, mõisaaegne ehitus. Tule levikut lastealale ja autogaraažile õnnestus takistada. See tulekahju, mida põhjustas laste mäng tikkudega, oli üheks ajendiks noorematele õpilastele töö- ja puhkelaagri organiseerimiseks kolhoosis. Esimest aastat oli «Tasujast» õpilasmalev. Kartulivõtmisel kasutas kolhoos 5 kombaini. Puuviljaaed andis 11,6 t õunu. Laienes broilerikasvatuse. Toimus lennuekskursioon Krimmi; preemiaks hea töö eest said 5 mehhanisaatorit sellele tasuta tuusikuid. Ehitusest valmisid keskuses kartulihoidla ja Haimres 3 1-peerkonnaelamut. Ehitatavas heinaseemnekuivatis saadi koristatud seemneid ventileerida, ehkki sel aastal vaid eelsoojendamata õhuga. Kolhoosil oli 49 hobust, neist ligi pooled anti ülalpidamiseks kolhoosnikule kodusse. Mõõdus 10 aastat ametiühingu organisatsiooni loomisest. Kõigil neil aastatel oli komitee esimeheks olnud Ernst Reose. Sel aastal valisid a/ü liikmed esimeheks, arvestamata «ülalt» tehtud soovist, Hanno Schotteri; aruandevalimiskoosolekut tuli pidada kahel päeval. Teravili — 27,5 ts/ha; piim — 4190 kg l. k.

1975

Kolhoosi aastaaruande koosolekust võttis osa NLKP KK töötaja sm. Hozjajev. Kriitiliselt märkis ta kolhoosnike loidu osavõttu koosolekust. Loodi kolhoosi dispetšeriteenistus. Pärast suviselt sooja maikuud oli 29. mail tugev lumesadu ning sellele järgneval ööl külm 8—10 kraadi alla 0. Lämmastikväetisena kasutati laialdaselt ammoniakivett. Teraviljade keskmine saagikus jäi küll eelmisest aastast madalamaks, kuid üksikutel põldudel andis üle 50 ts/ha, talinisu 41,9 ts/ha. Valmis keskuse suurfarm. Suurenes linnuliha tootmine (115 t). «Tasujale» anti EMK karja I kl. tõumajandi nimetus. «Tallinnfilm» valmistas Kustas Lundist filmi «Vagu vao kõrval». Kolhoosi rahaline sissetulek ületas 2 milj. rubl.; tootmistegevuse rentaablus oli 52,5%. «Tasuja» tootmismahu suurenemist lõppeva, 9. viisaastaku jooksul hinnati 32,6%. Sealjuures suurenes piimamüük riigile 49% ja liha — 57%; samal määral — 57% — suurenes tootmine

taimekasvatases — nii saagikuse tõusu kui ka uudismaade tulemusena. Kolhoos ehitas ja sisustas keskusehoo- nesse medpunkti, kuid avada seda punkti ei õnnestunud, sest kõrgemad organid leidsid üksteisele järgnevatel kontrollimistel üha uusi puudusi, mille alusel keelduti avamisluba andmast. Teravilja saak oli 26,9 ts/ha, piima saadi 4421 kg l. k.

1976

Kevad oli küll hiline, kuid üldiselt põllutöödeks samuti soodne nagu eelmisel aastal. Sama sõnadega võib iseloomustada ka suve. Kartulivõtmist alustati 25. augustil, teraviljakoristus lõppes 17. septembril (eelm. aastal — 30. aug.). Kuid 10. oktoobriks tuli nii tugev külm, et ei olnud võimalik jätkata sügiskündi. Maa sulas alles novembris ning künnid saadi lõpule detsembris. Teravilja nii hektari kui ka kogusaak olid enneolematud: 30,6 ts/ha ja 3844 t. 6 ha-l kasvatati edukalt lutserniseemet. Edukas oli aasta ka loomakasvatases. Üleliidulises tõuaretuse konkursis hinnati «Tasujat» I preemiaga, see tõi kaasa kolhoosile muu hulgas tasuta sõiduauto «Volga». Naisteval- la farm oli kindlalt rajooni parim. Võeti vastu uus 5aastakuplaan ja koos sellega rajoonis laialdasele liikumisele toetuv «Omaplaan — 5aastak 4 aastaga». Juulis olid «Tasujas» ülerajoonilised põllumajanduse kutsealade võistlused. Kultuurimaja seinal avati mälestustahvel 1905. a. sündmustele. Korraldati koduaedade ülevaatus, parimaks tunnistati Atsi (Floreida Jäntsi) õu. Valmis uus, õg- vendatud Märjamaa-Kasti maantee ja Karkma sild. Piima saadi 4621 kg l. k.

1977

Ilmad kevadisteks ja suvisteks põllutöödeks olid märgatavalt halvemad kui eelmisel aastal: kevad hiline, suvi tujukas. Kuid manööverdades heina-, senaazi- ja silo- tegemisega suutis kolhoos koresöötade varumise plaani täita, ja veel esimese majandina vabariigis. I poolaasta eest tunnistati «Tasuja» parimaks kolhoosiks Eestis. Sügistööde lõpp kujunes siiski hiliseks. «Omaplaani» raames sai «Tasuja» ülesande suurendada heinaseemnekasvatust, praktiliselt kahekordseks. Loomakasvatases kujunes 1977 kolhoosi ajaloo kõrgaastaks: väljalüps lehma kohta lähenes 5000 kg-le. Juulis korraldati «Tasujas» üle- vabariiklik EMK tõukasvatu- sealane seminarnõupidamine. Märgatavalt suurenes liha- loomade ost elanikkonnalt. Kolhoosnikele eraldati koduste majapidamiste tarvis kar- jamaid põllult. Loomi hak- kasid pidama ka paljud pe- rekonnad keskuse suurtest elamutest, loomade paiguta- miseks eraldati neile Tiige

laut. Üleliiduline rahvama- jandusnäitus autasustas «Tasujat» 2. järgu diplomi ja tasuta sõiduautoga. Heade tulemuste eest tõupuhaste

noorveiste kasvatamisel sai kolhoos vabariikliku I auhin- na ja 1000 rbl. preemiat. Kõi- gis 4 kvartalis oli «Tasuja» rajooni parim majand. Salme

Raadikut autasustati Lenini ordengia. Raha laekus üle 2,5 milj. rbl.; rentaablus oli 54,2 %. Teravilja saadi 25,5 ts/ha, piima 4903 kg lehma kohta.

1972: Jaanipäevane köievedu.

70-aastate juhtivaid töötajaid.

Kuidas edasi?

(1. lk. järg)

Kolhoosnik ei pruugi alati töötada ja palka saada suurtootmises. Üks peaspetsialistidest pakkus välja idee, et vähendada tootmist sellise piirini, mis tagaks normaalse töötasu. Sellisel juhul vabaneks palju töajõudu indiviuaaltootmisse. See saab kõne alla tulla siis, kui reguleeritakse riiklikke kokkuostuhindasid (mida on loota). Tuleks rakendada kõiki progressiivseid tootmisvorme üheskoos, et tekiks isegi konkurents. Ilmselt renditöövõtt on momendil selline töövorm, mis on tarvilik üleminekul (talud). Minule isiklikult ei ole rendisuhted meelepärased, sest siiski on tegemist tootmisvahendite või maa kahe peremehega. Kuid praeguses seisus peab neid arvestama. seejuures ei ole välistatud kolhoosi töö vähenemine. On veel võimalikud mitmesugused lepinguvormid.

Tõeline maatöö ja sellest saadav tulu aga avaldub kõi-

ge ilmekamalt taludes. Ka meie kolhoosi territooriumil on selliseid hakkajaid mehi, kes tõestavad kahtlejatele, et mis ise tehtud, on hästi tehtud. Olenemata taluseaduse puudumisest (projekt on arutusel), käib nendes vilgas tegevus. Heameelt teeb see, et rakendatakse põhimõtet — mis ei ole keelatud seadusega, on lubatud. Taluseaduse rakendamisel on ilmselt lahendatavad ka praegused talunike raskused, seda eriti IME raames.

LÕPETUSEKS TAHAN ÖELDA, et käed rüpes imesid oodata ei tasu. Ei tasu ka oodata seda, et juhtkond avaldaks kellelegi survet sõlmida rendileping majandiga või teha talu. See jäägu igati enda otsustada. Võimalusi arenguks on piisavalt, olgu ainult tervis ja hea tahtmine käed külge panna. Nendele aga, kes kuidagimoodi püüavad päeva õhtule veeretada, soovitan seda teha kaugemal «Tasuja» piiridest.

Et mitte väga pessimistlikult lõpetada, siis arvan, et kui me usume endasse ja oleme ausad, siis usume ka IME-sse ja aitame sellele igati kaasa.

AAVO LUMI

ARVE MAJANDI I POOLAASTA TÖÖTULEMUSTEST

Majandi varumisülesannete täitmine

	Mü	Plaan	Täitmine	%
Piima	t	1670	1775	106
Liha	t	175	218	124

	Mü	1988	1989	±
1. Raha arveldusarvel	t. rbl	973	797	-176
2. Laekus realiseerimisest	"	1776	1521	-255
s.h. loomakasvat.	"	1289	1175	-114
s.h. abimekasvat.	"	323	182	-141
abitootmisest	"	122	129	+ 7
muud laekum.	"	41	35	- 6
3. Makstud individuaalsektorile				
liha eest	"	147	132	- 15
piima eest	"	83	78	- 5
4. Makstud töötasu	"	354	360	+ 6
5. Keskmise päevatasu	rbl	9.83	11.70	+1.87
6. Piima kogutoodang	ts	15933	15576	-357
7. Väljalüps lehma kohta	kg	2171	2238	+ 67
8. Otsekulud piimale 1 ts kohta	rbl	20.76	26.08	+5.32
9. 1 ts piima realiseerimise hind	"	35.20	35.00	-0.20
10. Sündinud vasikaid	pead	387	364	- 23
11. Noorloomade juurdekasv	ts	1111	1070	- 41
12. Ööpäevane kaaluive	g	571	531	- 40
13. Otsekulud 1 ts veiseliha tootmis.	rbl	190.—	246.—	+ 56
14. 1 ts veiseliha realiseerimishind	"	270.—	245.—	- 16
15. Toodetud sealiha	ts	1092	1110	+ 18
16. Saadud porsaid	pead	1240	961	-279
17. Ööpäevane kaaluive	g	373	448	+ 75
18. Otsekulud 1 ts sealiha tootmiseks	rbl	163.—	168.—	+ 5
19. 1 ts sealiha realiseerimishind	"	212.—	210.—	- 2

Arve valis ja võrdles majandi peaõkonomist MAI Parve.

Arutati - otsustati

18. juulil arutas juhatus, nagu tavaliselt, avaldusi ja ettekandeid, võttis seisukoha juunikuu töödistsipliini rikkujate suhtes, kinnitas poolaasta parimate töötajate nimikirja, arutas koosolekul tekkinud küsimusi ja tutvus poolaasta majandustegevusega.

Parimateks töötajateks tunnustati: lüpsjad Ivan Rassušanski, Eldur Smirnov, Helme Ploompuu ja Violeta Sevtšuk, vasikatalitaja Merike Svets, noorkarjatalitaja Tamara Vimm, seatalitaja Riina Roosioja, traktoristid Endel Koch ja Eduard Ojaviir, autojuht Rein Krabi, remonditööline Margus Einpalu, ehitustöölised Leo Kaljusaar ja Aim Vahtkand, osakonnajuhataja Evald Silberg, karjabrigadir Luule Mäeots. Ja noored: traktorist Kalev Puk, noorkarjatalitaja Terje Tamm, autojuht Leho Jüriado ja osakonnajuhataja Sulev Mölder.

Tööluuside pärast olid arutustel Endel Jaagu, Karl Kell, Marek Täht ja Aivo Ramm; neist viimase suhtes otsustati anda materjalid üle sm-kohutule, teistele määrati karistused vastavalt põhikirjale.

Avaldustest. Aleksander Jõgis lahkus kolhoosist töölt, et hakata talupidajaks; Saima Reose sai loa töötada ühistus «Aviko» (kasvatatakse kolhoosi lindlas tõukanu); Ruslan Nikolajevskit oli juhatus nõus vastu võtma kolhoosi liikmeks.

Elsa Maasik palus veel kord läbi vaadata asjaolud, mille

tagajärjel ta jäi ilma 1988. a. kasumipreemiast ning tasulisest puhkusest sel aastal. Põhjuseks olid tema töövõime vähenemine kirjas olevad tööluusid — 18 päeva m. a. oktoobris. Avaldus suunati töövaidluskomisjonile.

21. juulil tutvus töövaidluskomisjon vastavate dokumentidega ning kuulas ära asjaosaliste seletused. Komisjon jõudis seisukohale, et ehkki E. Maasika tööst osavõtu suhtes 1988. a. septembris-oktoobris-novembris ehitusbrigaadis on ebaselgeid momente ning olulisi vasturääkivusi tema enda ja tootmisloikude juhtide seletustes, ei ole tööluusid siiski vormistatud vastavalt meil kehtivale korrale (ei ole kantud graafikusse, puuduvad ettekanne, seletuskiri) ja seega ei ole õige nende alusel jätta töötaja ilma tasulisest puhkusest. Kuid kasumipreemia suhtes tehtud otsuse muutmist ei lugenud komisjon põhjendatuks.

31. juulil kogunes juhatus erakorralisele koosolekule, et arutada eelmisel päeval juhitud rasket liiklusõnnetust, mis nõudis 3 inimese elu. Koosolek algas leinaseisakuga Kersti ja Leho Jüriado, Regina Vaiksaare mälestuseks.

Otsustati võtta kolhoosi kanda kõik materiaalsed kulutused seoses traagiliselt hukkunute matustega.

Arutati ka, kuidas sai õnnetuse põhjustanud Gunnar Aitsen joobnuna rooli taha.

MEINHARD UUSTALU

Õnnitleme!

Jüri Vimm	1.09.1919
Rein Kulli	50 14.07.1939
Peeter Luhäär	45 9.07.1944
Jaan Velks	27.07.1944
Rein Jago	16.08.1944
Elviine Püü	80 14.07.1909
Albert Veesalu	75 16.07.1914
Meta Avarmaa	13.08.1914
Elviine Arula	4.09.1914
Marta Jänts	70 31.07.1919
Eldur Smirnov	35 7.09.1954
Elvo Piik	30.08.1954
Toivo Lehtla	25 29.07.1954
Ene Lehtla	22.08.1954

MEIE HULGAST ON LAHKUNUD

ELMIRE SEP
30. IV 1914 — 2. VII 1989

ERIKA AKMANN
4. I 1908 — 7. VII 1989

MARIE SOMMERMANN
22. IX 1909 — 7. VII 1989

AKSEL LANTS
1. I 1927 — 15. VII 1989
REGINA VAIKSAAR
1. X 1973 — 30. VII 1989
KERSTI JÜRIADO
9. XII 1963 — 30. VII 1989
LEHO JÜRIADO
7. I 1965 — 30. VII 1989

Vastutav toimetaja AINO HAAK

«Tasuja» kolhoosi infoleht.
Toimetus 203 545 Rapla raj.
Haimre sjk., tel. 27 824.
Trükiarv 300.

Tellimuse nr. 2529
Maht 0,5 trükipoognat.
Rapla Trükikoda, Kaldla 2.